

lukket partiet fra forhandlingerne om næste års finanslov. Det er sket med den begrundelse, at Dansk Folkeparti ikke er stuerent«.

Og senere i artiklen står der: »Finanslovsforhandlingerne handler om meget andet end udlændingepolitik, men ifølge Poul Nyrup Rasmussen kan det under ingen omstændigheder komme på tale, at Dansk Folkeparti får lov til at sidde med ved bordet. I finansloven er der bestemt mange felter, hvor det er afgørende at have hjertet med. For eksempel kommer der til at indgå spørgsmål, som både direkte og indirekte får betydning for, hvor mange penge vi afsætter til hele integrationsområdet i år 2000 og 2001, sagde statsministeren«.

Efter det var det selvfølgelig ikke overraskende for os, at vi ikke er blevet inviteret til finanslovforhandlinger, men jeg har forsøgt at få at vide under den her debat i forhold til hr. Jan Petersens ordførerindlæg – nu vil jeg gøre det i forhold til finansministeren, som jo senere svarer på de indlæg, der har været heroppefra i løbet af dagen – hvad det her så betyder for fremtiden.

For den naturlige konsekvens, selv om vi selvfølgelig vil beklage, hvis det er konsekvensen, ja, det må jo være, at regeringen allerede nu kan meddele, at Dansk Folkeparti så heller ikke bliver inviteret til finanslovforhandlinger de kommende 2 år, hvis det er sådan, at regeringen sidder på taburetterne hele valgperioden ud. Så kan man jo lige så godt sige det. Så er der jo ingen grund til, at vi sætter tid af i kalenderen næste efterår for at komme til finansministerens lokaler.

At det så virker lidt komisk, al den stund at vi jo var med i finanslovforhandlingerne sidste år, altså om finanslovaftalen for i år, og at statsministeren udtalte nogenlunde den samme kritik i forhold til Dansk Folkeparti forud for finanslovforhandlingerne sidste år, det er jo så en anden situation.

Det tyder jo nok på, at det, det i virkeligheden drejer sig om, er, at når regeringen har brug for Dansk Folkepartis 13 mandater i spillet om finansloven, så bliver vi inviteret med. Det blev vi sidste år. Og når regeringen ikke har brug for vores mandater, så bliver vi ikke inviteret med. Og det har man ikke haft i år, fordi Enhedslisten jo fra starten sagde, at man ville blive ved forhandlingsbordet. Derfor har man ikke haft brug for vores mandater, og derfor har vi ikke været inviteret med. Det, statsministeren så i virkeligheden har været ude at sige, er sådan

lidt en gratis omgang. Men det ville være rart at få afklaret, og jeg håber, finansministeren her senere i dag kan give en klargøring af det her i sit svar på de spørgsmål, der er rejst.

I forhold til de aftaler, der så er indgået, vil jeg give nogle enkelte kommentarer til nogle af punkterne. Jeg vil sige omkring rammerne for den førtidspensionsreform, der jo skal indgås, og som skal udmøntes de kommende år, at vi ser meget positivt på, at man laver ændringer inden for førtidspensionsområdet. Og nogle af de ændringer, man har lagt op til i den aftale, der er indgået, synes vi også ser meget fornuftige ud, og vi har jo selvfølgelig bemærket, at man nu næste år – sandsynligvis i efteråret 2000 – skal behandle de lovforslag, der så senere skal vedtages og gøre, at reformen kan træde i kraft fra 2003.

Vi vælger at stemme for det ændringsforslag, som bevilger rammen til førtidspensionsreformen, og det gør vi selvfølgelig, fordi vi gerne vil medvirke i det forløb, der efterfølgende kommer omkring førtidspensionsreformen.

Derimod er vi ikke så meget for den del af finanslovkludetæppet, der handler om servicejob. Vi har meget stor interesse for området, og vi synes egentlig også, at selvfølgelig er der nogle folk, der kan komme i klemme, som man måske kan hjælpe, men vi har meget svært ved at se, at regeringen kan få det her afgrænset på en fornuftig måde. Og det, man risikerer med den måde, de servicejob er skruet sammen på, er jo, at man får ansat en hel masse nye i offentlige job ude i kommunerne, som bare træder i stedet for andre folk, der i givet fald ville være ansat.

Jeg ved godt, det står i aftalen, at man ikke kan ansætte en med støtte, som træder i stedet for en fyret person, men der er jo mange måder at omgå de ting på. Så jeg har svært ved at se, at man i virkeligheden kan afgrænse det. Og det betyder jo, at de her servicejob kan risikere at blive en akilleshæl, altså at man bare får øget den offentlige sektor uden i virkeligheden at få noget ud i den anden ende og i virkeligheden bare sætter nogle andre folk ud på et ventespør. Derfor er vi meget skeptiske over for den konstruktion, der ligger, men har selvfølgelig sympati for de intentioner, der ligger bag en indsats på et område som det her.

I forhold til aftalen om justering af aktiveringsindsatsen har vi flere gange meddelt, at vi er tilhængere af øget fleksibilitet over for de ældste ledige. Derfor er vi selvfølgelig også po-